

те Парисцы Хаазеа и Милера, испроводенъ е не ѿ Коле на Исторіодревностното въ Москвѣ съдружество, който ще, ако е воля Божія на едно съ старославенскіѣтъ си преводъ на скоро на свѣтъ да излѣзи. —

Тако ся е за шесть десеть и петъ години (ѿ 862 — 927) обогатила старославенската книжнина съ скъпоцѣнны ѿ различно съдржаніе плодове, до колкото смы тѣхъ и съчинителите имъ до сега познали. Сѹмеонъ е былъ златыатъ и вѣкъ. Честита Българіѣа съ такъвиѣ царь! — Но то е зло що заедно съ пшеницѣтъ расте и чърнилка! Юще въ подырныте царь Сѹмеоновы години, и по наподыря въ царь Петровото время, сынъ Сѹмеоновъ (927 — 998), който ни е былъ въ сичко на баща си равень, закачили съ нѣкои раздорницы, главы немирны, да сквернятъ помежду Българите чистотѣтъ на ученіето съ различни непристойны и губителны измишленіята ѿ неубоздаемостьтъ тѣ и самолюбіето си, а съ тва да размятъ ѿтъ общіѣтъ дѣржавны мѣръ. — С. Кирилль когато го повыка царь Михайль за да иди въ Моравіѣ да научи Моравцыте Славенски, найнапредъ е запыталъ: *Да ли имать слова? защото кой може на водѣтъ да пиши, а да не добыве Еретическо имя? сѣ-*